

ho Sakonja pschindze, alse so dyrbu stajnje we wjerneje Połuczi honicz sa tej Praudofzju Kry-
stufowej, kotraj wot Boha tej Wjeri budze pschidzjelena. We tajlim Pohnaczu tehodla, so
žadyn žiwu, kam wot sebe, psched tobu prawy neje, moj Božo, a moj Kneže, wufnaju so
ja tebi wschitlich mojich Kječow, a schellich Pschestupenjow. Moj Božo, ja so hanibuju
a so strachuju, mojej Woczi horje ktebi posbjenucz, moj Božo, doketž moje Pschestupenje je
wosche mojeje Łowy pschibymate, a moje Wime fu wulke hacj do Nebes. Za tak, o smjel-
ny Božo, kiz ty wot wulkeje Dobroty fy, a wodawasch Etoške, Pschestupenja a Kjechi,
pschistupuju njetko tu we mojej Nusy ktebi, te Kolena ja shibuju, a proschu Radu febi.
Ach, wodaj wschitko, Kneže, mi, schtož ja sym moje žiwe Dny czi napschecziwo czinit.
Pschetož ja leizu psched tobu smojej Modlitwu, spuschczam so, niz na moju Praudofz, alse
na twoju wulku Ssmjelnosz. Ach, Kneže, stysch, ach, Kneže, bydž nadny, ach Kneže, ledž-
buj, a czin jo, a newoczakuj kam swojeho dla, moj Božo, pschetož schak twoj Esyn je mi
Radu pschihottowak. Na tehofameho twojeho lubeho Esyna Jesom Krysta, a na jeho
drohu Sastuzbu staju ja teisch moje žyte Dowjerenje, a pschizpu febi we wutrobnjej Wje-
ri jeho dokonjanu Praudofz, skotrež won ton žyty Sakon dzeržak, a samne dopelnit je. Ze-
ho krawnych Kanow a horkeho Czепенja dla, Božo, bydž mi Rieschnikej nadny. Meladaj
na moje Kjechi, na moje predawosche Etoške a Pschestupenja, alse na twoju Radu, kotraj
je we Krystuku Jesuku. Stwor teisch wemni, Božo, czistu Wutrobu, a dai mi noweho
wjesteho Ducha, so bych we pschichodnym Czaju stajnje potziwe, prawe a bohabejasne Ži-
wenje wed tu na tom Sswjeczi. Haj, wucz me czinitž po twojej Woli, pschetož ty fy moj
Boh, twoj dobry Duch wedž me po prawym Puczu. Sa to a sa wschitku druhu Dobrotu
proschu tebe we nuternym a wjerjazym Wotze Naschu.

Szenje na jidnatu Nedželu po sw. Trojizy, Luc. 18. v. 9--14.

Jesus pak dzesche knjekotrym, kiz kamni wele do so dzeržachu, ja-
ko bychy prawi byli, a drubich sa niczo miejachu, to pschiruna-
nje. Dwai Czlowekaj dzieschtaj hore do Tempła so modlicz. Jedyn
biesche Pharisejski, ton drubi pak Zlonik. Ton Pharisejski stejo tak
so modlische kam pschi febi: Ja so czi dzakuiu, Božo, so nešym ja-
ko drusy Ludzo: Kubeznizy, Neprawi, Mandželstwa Samarjo, aniz
jako ton Zlonik. Ja posziu so dwojzy sa Tydžen, a dawam Džesatk
wot scheho, schtož mam. A ton Zlonik stejo nasdala, nechasche teisch
swojej Woczi kNebesam posbjenucz, ale dyri na swoju Wutrobu, a
dzesche: Božo, bydž mi Rieschnikej nadny. Ja praju wam, ton dzie-
sche sa praweho do swojeho Doma psched tamnym. Pschetož schtuž
so kam powoschuje, ton budze ponizeny, a schtuž so kam ponizuje,
ton budze powoschenny.

We tu